

LEINOSTEN SUKULEHTI

2
2002

LEINOSEN SUKUSEURA RY.

2|2002

- 3 JÄRVENPÄÄN SUKUKOKOUS JA KULTTUURI-
KIERROS TUUSULAN RANTATIEN MAISEMISSA
- 6 UUDENLAISEN MAATALOUDEN EDELLÄKÄVIJÄ:
LUOMUTUTKIJA JA -YRITTÄJÄ PETRI LEINONEN
- 7 LEINOSIA KOOLLA TORNION KARUNGISSA
- 8 VAALAN LEINOSET
Simo Mäkelä
- 16 RAHASTONHOITAJA ANTERO LEINONEN
ELÄKKEELLE
- 18 JAAKKO KERÄNEN – SÄÄPROFESSORI
Tatu Leinonen
- 19 ONNITTELUT MERKKIPÄIVÄN JOHDOSTA

LEINOSTEN SUKULEHTI

Leinosten sukulehti on Leinosen sukuseura ry:n jäsenjulkaisu, joka ilmestyy kahdesti vuodessa. Lehden tarkoitus on toimia yhdyssiteenä suvun jäsenten välillä julkaisemalla kirjoituksia, kuvia ja tietoja suvun historiasta ja nykyisyydestä.

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutuskortti sotutunnuksen ja puhelinnumeron kanssa taloudenhoitajalle. Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle.

Jos lehtesi on jäänyt tulematta, tarkasta taloudenhoitajalta, että osoitetietosi ovat varmasti oikein!

LEHDEN TOIMITUS

Ota yhteyttä toimitukseen! Leinosjutut ja ilmoitukset voit toimittaa suoraan lehden päätoimittajalle:

Martti Häikiö

Tehtaankatu 21 b 40, 00150 Helsinki

puh. koti 09-170 095, 050-505 7140

fax 09-177 791

martti.haikio@kolumbus.fi

LEHDEN AIEMMAT NUMEROT

Leinosten sukulehden aiempia numeroita voit tilata suoraan arkistonhoitaja Tapio Leinoselta Kestilästä. Irtonumeroita myydään myös vuosittaisen sukukokouksen yhteydessä kokouspaikalla.

ILMOITUSMARKKINOINTI

Haluatko kertoa omasta yrityksestäsi tai tuotteistasi muille Leinosille? Myymme lehdestä ilmoitustilaa seuraavasti (mitat leveys x korkeus):

- 85 x 60 mm 80 eur
- 85 x 120 mm 150 eur
- 175 x 120 mm 300 eur
- 175 x 240 mm 600 eur

PAINO

Kirjapaino Fram Oy, Vaasa, 2002

16. vuosikerta. ISSN 0786-2679.

2/2002 numeron painosmäärä on 700 kpl.

KANNEN KUVA

Antero Leinonen pilkillä. Anterolla on aina ollut monta rautaa tulesa, niinpä Tenollakin on pilkki molemmissa käsissä.

JÄRVENPÄÄN SUKUKOKOUS JA KULTTUURIKIERROS TUUSULAN RANTATIEN MAISEMISSA

Leinosten sukukokous pidettiin Järvenpää-talossa elokuun lopussa 2002. Kokoukseen osallistui 123 jäsentä. Kokoukseen oli saapunut ilahduttavan monta "uutta" Leinosta, jotka olivat saaneet tiedon sukuseurasta ja -kokouksesta sukulehtemme erikoisjakelun kautta. Alkuvuonnahan lehti jaettiin kaikille Väestörekisterikeskuksen tietämille Leinosille.

Aamupäivällä selvitettiin sukukirjojen julkaisuun liittyviä asioita. Yhdessä Tapio Leinosen kanssa Tatu Leinonen valmistele teosta Aholan Leinosista ja Martti Häikiö Säräisniemen Juusolan talon jälkeläisistä. Ajatuksena on, että kumpaankin sukukirjaan tulee artikkelin lisäksi sukutauluja siitä valtavasta tietokannasta, jota Tapio on vuosien mittaan koonnut. Näitä sukutauluja voitiinkin tutkia paikan päällä sekä tietokoneelta että paperimuodossa, ja moni löysikin sukujuuriensa puuttuvia linkkejä. Esitysten jälkeen Helsingin Resson lukion abiturientti Outi Leinonen soitti upeasti J.S. Bachin, John Fieldin, Jean Sibeliuksen ja Claude Debussin pianomusiikkia.

Sääntömääräisessä sukukokouksessa puhetta johti joutuisaan ja juohevaan tapaan esimiehemme professori Tatu

Leinonen. Sukulehteen etukäteen painetut toimintakertomus, tilinpäätös, toimintasuunnitelma ja talousarvio hyväksyttiin muutoksitta. Hallitus valtuutettiin ottaman tilapäistä luottoa enintään 5000 euroa talousarviohuippujen tasausta varten, lähinnä ajatellen tulevien sukukirjojen julkaisua. Jäsenmaksun suuruudeksi vuonna 2003 päätettiin: vuosimaksu 12 euroa ja ainaisjäsenmaksu 120 euroa.

Hallituksen valittiin uudelleen erovuorossa olleet Martti Häikiö Helsinki, Eija Leinonen Vaasa, Tapio Leinonen Keski ja Tauno Leinonen Muhos. Eroa pyytäneen ja sukuseuran taloutta alusta lähtien hoitaneen Antero Leinosen tilalle rahastonhoitajaksi valittiin Yrjö Leinonen Oulu. Varsinaisiksi tilintarkastajiksi valittiin: Paavo Blomqvist Paltaniemi ja Hannu Leinonen Oulu ja varalle Veikko Leinonen Ristijärvi ja Antero Leinonen Kello.

Seuraavan sukukokouksen paikaksi ehdotettiin Rovaniemeä ja ajankohdaksi ruska-aikaa syyskuun puolivälissä. Työryhmän kokoaminen jäi lähinnä esimies Tatum tehtäväksi. Joten rovaniemeläiset ja muut lähiseudulla asuvat, ottakaapa yhteyttä Tatuun.

kuvat edellisellä sivulla, yllä sekä oikealla keskellä:
Leinosten sukua Jean Sibeliuksen Ainolan pihalla ja puutarhassa

oikealla keskellä: sukuseuran arkistonhoitaja Tapio Leinonen
alhaalla vasemmalla: Lotta Svärd astiastoa
oikealla: Tatu Leinonen vaimonsa Tuulan kanssa Halosenniemessä

Hallituksen työnjako säilyi ennallaan: Tatu esimiehenä ja Tapio Leinonen Kestilä varaesimiehenä ja arkistonhoitajana. Hallitus valitsi sukulehden päätoimittajaksi Martti Häikiön, kun lehteä alusta lähtien toimittanut Seppo Räisänen pyysi päästä siirtymään "rivitoimittajaksi". Juhani Leinonen Espoosta jatkaa myös toimituksen jäsenenä ja Eija Leinonen taittajana. Ilmoitushankintaa lupasivat vauhdittaa hallituksen jäsenet Pekka Honka Oulu, Matti Leinonen Vantaa ja Tapio Leinonen Kurenpolvi.

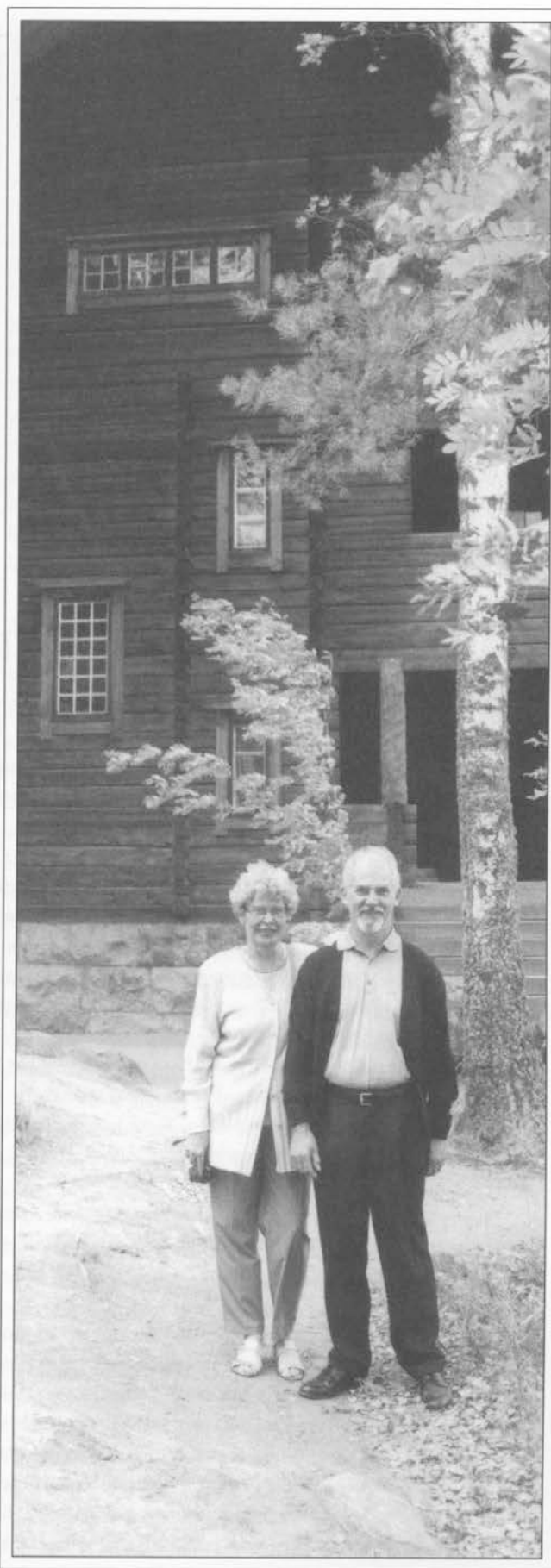
Kokouksen jälkeen dosentti Aura Korppi-Tommola piti kiinnostavan esitelmän Lotta-Svärd-järjestöstä, johon tutustuttiin lähemmin iltapäivän kiertoajelulla.

Iltapäivän perinteisen kiertoajelun kohteina olivat Suomen kulttuurihistorian arvokkaimpiin kuuluvat paikat eli kansallissäveltäjämme Jean Sibeliuksen koti Ainola, kultakauden taidemaalari Pekka Halosen koti Halosenniemi Tuusulanjärven rannalla ja uudelleen rakennettu Lotta-museo Syväranta. Saimme kaikissa kohteissa ja matkalla asiantuntevan opastuksen. Nämä retket ovat olleet kaikkien sukukokoustemme hienointa antia: mahdollisuus tutustua eri puolilla

maata kiinnostaviin kohteisiin hyvällä opastuksella.

Sukukokouksen järjestelyistä vastasi pääasiassa sihteerimme Marja-Liisa Kontkanen, jolle seuran hallitus lausui lämpimän kiitoksen erinomaisesti onnistuneesta kokouksesta.

MARTTI HÄIKIÖ
päätoimittaja

UUDENLAISEN MAATALOUDEN EDELLÄKÄVIJÄ LUOMUTUTKIJA JA -YRITTÄJÄ PETRI LEINONEN

Mistä päin sinun sukusi on kotoisin? Onko teidän suvussanne harrastettu sukututkimusta? Kuinka pitkälle taaksepäin tunnet oman sukusi juuret?

Kesällä pidimme sukujuhlaa Tornion Karungissa, jonka Kukkolan kylässä uiton haminapäällikkönä, metsätyömiehenä ja hyvänä rukkasten tekijänä tunnetun iso-isoisäni Aapo (Johan Abraham) Leinosen (k. 1931) noin 450 jälkeläisestä puolet oli paikalla. Isälläni on isänsä puolelta 33 serkkua eli perheet ovat olleet isoja.

Kukkolaan Aapo Leinosen vanhemmat ovat tulleet Kemi-jokivarresta Tervolan Runkauksesta, jossa sukumme juuret tunnetaan 1500-luvun puoliväliin. Tästä taaksepäin ei tietääkseni ole juuria selvitetty, arveluja on monenlaisia.

Olet aktiivinen tutkija, yrittäjä ja luottamushenkilö. Kertoisitko omasta tutkimusalastasi: mitä tutkit, millaisia tuloksia olet saanut?

Tulin 16 vuotta sitten Juvalla kesätöihin tekemään luomuviljelyn tutkimusta, lähinnä maaperän biologiaa ja palkokasvien biologista typensidontaa. Sittenmin tein vaihtelevia projektitutkijan töitä kymmenisen vuotta. Viimeiset viisi vuotta olen hankkinut toimeentuloni yrittäjänä tuottaen tarvikkeita ja laitteita lähinnä luomuviljelijöiden tarpeisiin. Tutkimuskaan ei ole täysin jäänyt, teen yhä aktiivisesti töitä mm. apilanviljelyn ja biologisen typensidontan tehostamiseksi.

Merkittävimmät tutkimustulokset liittyvät luomunurmi-
viljelyn varmuuden parantamiseen täydennyskylvöllä sekä lantatutkijan ajoilta tulleet rohkaisevat tulokset siitä, että lietelantaa voidaan turvallisesti levittää kasvavaan nurmeen, kunhan lannankäsittely ja työtekniikka ovat kunnossa.

Yrittäjä-tuotekehittäjän roolissa olen ollut mukana kehittämässä uusia koneita ja tekniikoita luomuvihannesten tuottajille, mm. liekittimiä, haroja sekä viimeisenä Ryömijää, moottoroitua työskentelyvaunua pellolle.

Entä sitten elämä yrittäjänä Etelä-Savossa? Millaisena näet yksityisen yritteliäisyyden mahdollisuudet tämän päivän Suomessa?

Yrittäminen Etelä-Savossa lienee samanlaista kuin muuallakin, sijaintimme Juvalla on ehkä hieman sivussa omista päämarkkinoistamme, jotka ovat kyllä tasaisesti ympäri Suomen. Toisaalta elinkustannukset maalla asuen ovat alhaiset, joten en valittaisi.

Oma yritykseni on hiljalleen kasvanut harrastuksesta päätyöksi. Suurin ongelma olisi ollut palkkatyön ja yrittäjän oleminen jyrkkä raja lainsäädännössä: heti kun julistat itsesi yrittäjäksi, heität hyvästit monille turvaverkoille. Onneksi vaimollani on säännöllinen palkka ja mitään suuria takapakkeja ei ole tullut, niin on ollut varaa kitkutella kasvuvaiheessa.

Luottamusmiehenä kannat huolta kotikuntasi Juvan tulevaisuudesta. Juva on muuttotappiokunta. Millaisena näet Juvan tulevaisuuden? Entä suomalaisen maaseudun tulevaisuuden laajemmin? Miten muuttotappioon voisi vaikuttaa?

Kyllä väki taitaa "kyliltä" vieläkin vähentyä, kirkonkylä on hiljalleen itse asiassa kasvanut. Maatalouden rakennemuutos syö perinteisen maaseutu-pienviljelijäkulttuurin eväät pois, mikä vie heidän lisäksi vielä aika paljon maatalouteen liittyviä muita työpaikkoja mennessään. Toivottavasti väkeä pysyy kuitenkin sen verran, etteivät seutukunnan keskuksitaajamatkin joudu samanlaiseen supistuskierteeseen mitä läntisessä naapurissamme.

Viisasten kiveä maaseutukuntien rakenneongelmiin ei taida olla kellään. Nyt vannotaan hanketyön nimeen: se voi olla yksi osa työkalupakissa, jolla luodaan uutta toimeliaisuutta pienviljelyn jälkeen. Laajempia kysymyksiä ovat varmaan verotusratkaisut, esim. jonkinlainen kansalaispalkkamalli syvän maaseudun usein rahallisesti heikkotuottoisten töiden tukemiseen.

Myös koko julkisen sektorin olisi mietittävä kustannuslaskentaansa. Nythän sektorikohtaisilla ratkaisuilla (esim. kunnan sosiaali-sivistys-terveyssektorit) haetaan ratkaisuja lähinnä budjettiraamissa pysymiseen, kuntakokonaisuuden hahmottamiseen ei voimia enää riitä. Tästä näkökulmasta olisi varmasti yhteiskuntataloudellisesti järkevää hidastaa rakennemuutosta huomattavasti ja muuttaa julkisen puolen rakenteita reippaastikin.

Paikallisesti suurin tekijä lienee kuitenkin se maaginen "henki", mikä kunnassa/kylällä/seudulla vallitsee. Ihmisen rationaliteetti on aika rajallinen: jos hyvältä tuntuu, saa mitalilla mitaten mennä aika huonostikin eikä se haittaa. Siksi mielestäni perinteinen ruikuttava siltarumpupolitiikointi on varma tapa saada asiat menemään vielä huonommin.

MARTTI HÄIKIÖ

Petri (Juha Petri) Leinonen
s. 16.1.1962 Rovaniemellä
Kurkimäentie 61,
51900 Juva
puh. (k.) 015-657 789,
(t.) 015-452 494
petri.leinonen@elomestari.fi

*Jos joku on kiinnostunut työstäni ja yrityksestäni, soitto tai surffailu kotisivuilla www.elomestari.fi selvittää varmasti paljon.
PL*

LEINOSIA KOOLLA TORNION KARUNGISSA 28.7.2002

Yli puolet Johan Aapram (Aapo) Leinosen (1864-1931) noin 450 jälkeläisestä oli koolla nykyisen Tornion kaupungin alueella olevassa Karungin kirkossa ja sen jälkeisessä sukujuhlissa 28.7. viime kesänä. Aapo Leinosen vanhemmat muuttivat aikanaan Tervolan Runkauksesta Kukkolan kylään kosken partaalle. Hän on aikanaan toiminut kesäisin haminapäällikkönä Kukkolassa, missä tukkilauttojen miehitystä aina osittain vaihdettiin koskenlaskua varten. Mm. isoisäni Juho Leinonen toimi toistakymmentä vuotta perämiehenä koskenlaskussa (lisätietoja mm. Valde Näsi, Einari Liakka: Lauttamies, 1957).

Suvun historiaa tutkinut Mika Leinonen on selvittänyt esiisiä aina 1500-luvun puoliväliin asti, mihin selvitystyö on toistaiseksi pysähtynyt. Siihen asti suku näyttää asuneen Runkauksessa, joka nykyisellään on muutaman savun kylä Runkausjoen varrella muutama kilometri Kemijokivarresta sisämaahan.

Suurista perheistä on sukua on syntynyt niin, että isäni, Aapo Leinosen pojanpoika Esa Leinosella on neljän sisarusensa lisäksi noin 33 serkkua pelkästään isänsä puolelta. Kukkolan kylässä Leinosia asuu enää kourallinen, jälkeläiset ovat hajonneet pitkin jokivartta ja Perämeren rannikkoa molemmin puolin.

Itse sukujuhla sujui tavanomaiseen tapaan ruokailun ja seurustelun merkeissä, myös sukupuuta täydennettiin erityisesti neljännen ja viidennen jälkeläispolven osalta. Tavoitteena on saada se valmiiksi kuluvan talven aikana suvulle jaettavaksi.

PETRI LEINONEN

Aapo Leinosen jälkeläisiä kolmannessa polvessa

Leinosten Tervolan sukuhaaraa tutkivaan, Oulussa asuvaan Mika Leinoseen saa parhaiten yhteyttä sähköpostilla:
mika.p.leinonen@nokia.com

VAALAN LEINOSSET

Nykyisen Vaalan kunnan alueen sukunimistö on 1600-luvun alun uudisasutuksesta lähtien ollut voittopuolisesti itä-suomalainen, johon ryhmään myös Leinonen kuuluu. Vuonna 1990 oli Leinonen Vaalan yleisin sukunimi. Sitä käytti 228 vaalalaista. Karjalaisia oli 223. Kolmantena olivat Karppiset (171), neljäntenä Lämsät (102) sekä viidentenä Seppäset (93). Kylän tyypillisimpien sukunimien joukkoon Leinoset ovat kuuluneet "kautta aikojen" Jaalangassa, Manamansalossa, Säräisniemellä ja Veneheitossa.

Leinosen suvulla on Vaalassa nykyisin kaksi sukutilaa Manamansalon Kangas ja Veneheiton Leinola. Sukutilaksi kutsutaan taloa, jossa sama suku on asunut vähintään 200 vuotta ja jolle Maaseutukeskusten Liitto on tästä myöntänyt sukutila-kunniakirjan ja -viirin. Selvästi kauimmin on Leinosen suku asunut kuitenkin Jaalangan Leinolassa.

Esittelen Leinosten asumat maakirjatalot kylittäin – kauimmin asutut talot tarkemmin ja muut lyhyesti mainiten. Käsite maakirjatalo tarkoittaa tässä taloa, joka 1800-luvulla pidetyissä isojakotoimituksissa on joko ennestään todettu veroa maksavaksi ja maakirjaan merkityksi taloksi taikka isossajaossa sellaiseksi muodostettu. Leinosia on tietenkin asunut talojen lisäksi lukuisissa torpissa ja mäkituvissa, joiden esittely on tässä rajattu pois.

Jaalanka

1. Jaalangan Leinolaa nro 4. onkin pidettävä Leinosen suvun Vaalan alueen kantatalona. Talo on Jaalanganlahden pohjoisosasta erottuvan Leinolanlahden suulla, sen itärannalla. Paikka on nykyisin aivan valtatie 22:n tuntumassa, valtatie Kajaaniin päin mentäessä Leinolanlahden suun ylittävän sil-
lan jälkeen heti vasemmalla.

Talohaltijasuvut:

Koukkari 1606–1656 n. 50 v.

Leinonen-Härkönen 1656–1901 lähes 250 v.

Lämsä-Leinonen 1901– n. 100 v.

"Kulumattomat ja päättymättömät riidat"

Suvun ensimmäinen Leinolan isäntä Yrjö Leinonen tuli Jaalangan Leinolaan talonvaihdon kautta vuonna 1656 Oterman Koukkarista. Sinne hän oli tullut viitisentoista vuotta aikaisemmin Paltamon Törmänmäestä. Lieneekö Yrjö Leinonen aivan erityisesti luottanut oikeuslaitukseen vai oliko se hänen luonteestaan johtuvaa, että hänet tavataan monen käräjäjutun kantajana tai myös vastaajana 1650–1660-luvuilla. Hän joutui talonvaihdesta riitaan Esko Koukkarin kanssa. Talonkauppa oli vahvistettu jo vuonna

1655, ja koska Oterman talo oli Jaalangan taloon verrattuna veroluvultaan kaksinkertainen, Esko Koukkari sitoutui maksamaan välirahaa 200 kuparitaalaria (ploodua) ja 3 tynnyriä viljaa. Pian talonkaupan solmimisen jälkeen Koukkari katui kauppaa ja vaati sen purkamista. Yrjö ja Esko olivat kuitenkin sopineet vouti Antti Eerikinpojan ja useiden talollisten läsnäollessa, että se, joka peruu vaihdon, maksaa kirkolle 100 kuparitaalaria. Lisäksi molemmat olivat hyväksyneet talot uusien omistajien jälkeläisille periytyviksi. Niinpä oi-keus määräsi helmikuussa 1656 Paltamon käräjillä vaihdon pysyväksi.

Erimielisyys talonvaihdosta jatkui siitä huolimatta niin, että huhtikuussa 1660 Paltamon käräjillä Yrjö Leinosen ja Esko Koukkarin "kulumattomat ja päättymättömät riidat" lykättiin kesäkäräjille, koska todistajat eivät olleet läsnä. Kaksi vuotta myöhemmin talvikäräjillä 1662 Esko Koukkaria sakotettiin 40 markkaa, koska hän oli väkivaltaisesti käynyt Yrjö Leinosen kimppuun ja kirveellä hakannut hänen oveaan, ovipieliään ja pöytänsä. Sakon määrää voidaan verrata siihen, että samoilla käräjillä eräs jaalankalainen mies sai yhtä suuren sakon salavuoteudesta. Toisaalta Yrjö sai vain kuuden markan sakon heitettyään kivellä suuren haavan Eskoon.

Yrjö Leinosen käräjäjutut alkoivat jo hänen Otermalla asuessaan. Talvikäräjillä 1655 hän syytti otermalaista naapuriaan muutamien lampaidensa surmaamisesta ja kiisteli kalavedestä saman naapurinsa kanssa. Kesäkäräjillä 1659 Yrjö sai 3 mk:n sakon aidan särkemisestä yhteiseltä laitumelta Jaalangassa ja hänet veloitettiin korvaamaan toisille hänen karjansa aiheuttamat vahingot. Talvikäräjillä 1662 Yrjö riiteli kyttöniitystä erään kivesjärveläisen kanssa ja joutui tyytymään niityn kahtiajakoon. Kesäkäräjillä 1662 Yrjö määrättiin purkamaan sopimuksenvastaisesti rakentamansa aita naurishalmeen ympäriltä ja jättämään alue laitumeksi. Maaliskuussa 1667 raukesi tyhjiin hänen vaatimuksensa erään toisen niityn kuulumisesta Leinolan taloon.

Usein toistuvat kinastelut naapureidensa kanssa saattoivat olla syynä siihen, että eräät heistä Martti Kekkonen ja Juho Tervonen päättivät "koventaa lakia" ja ilmiantoivat Yrjö Leinosen 30 vuoden takaisista tapahtumista, joita he pitivät rikoksina.

Niinpä myös maaliskuun 1667 käräjillä Paltamon nimismies Johan Gamman nosti rikossyytteen Yrjö Leinosta vastaan. Sen mukaan Yrjö Leinonen oli vielä Törmänmäessä asuessaan lyönyt palkkapiikaansa Marketta Hyvöstä ja ajanut hänet pois talostaan. Piika kuului sitten kuolleen tielle. Samoilla käräjillä nimismies Gamman syytti Yrjö Leinosta myös siitä, että tämä muutamaa vuotta edellisen tapauksen

jälkeen kuuluu riistäneen hengen palkkarengiltään Olli Nojoselta. Oli myös kuultu, että Leinonen olisi maksanut sovittajaisia renkinsä veljelle.

Molemmat jutut oli nostettu kuulopuheiden mukaan. Niissä kuultiin useita todistajia, joista kenenkään kertoma ei tukenut syytettä. Niinpä, koska syytettä ei voitu näyttää toteen, oikeus päätti vapauttaa Yrjö Leinosen piikansa lyömistä ja kuoleman aiheuttamista koskevasta syytteestä. Se kuitenkin alisti tämän päätöksensä kreivi Pietari Brahen ja hovioikeuden harkintaan.

Nojosen tapauksesta oikeus totesi että: 1) huhu oli syntynyt juovuksissa ja riidassa 26 vuotta sitten, 2) kukaan ei lainmukaisesti ole ottanut asiaa esille oikeudessa "vuoden ja yön kuluessa", 3) vainajan veli, lähin asianomistaja, ei halua syytettä nostaa, 4) veli ei ole edes kuullut, että Leinonen olisi lyönyt hänen veljeään, 5) on todistettu, että Olli Nojonen on kuollut tautiin Melalahdessa Jaakko Pääkkösen luona, joten oikeus vapautti Yrjö Leinosen tästäkin syytteestä.

Oikeuden kanssa olivat tekemisissä myös eräät Yrjön jälkeläisistä. 1700-luvulla kolme Leinolan isännistä toimi kihlakunnanoikeuden lautamiehinä. Jaalangan Leinolasta suku on levinnyt mm. Manamansaloon Kivariin ja Kankaalle, Veneheiton Leinolaan, Lampelaan ja Mustaanmaahan sekä Niskan Askolaan. Lähempi sukututkimus voi osoittaa varsin monien Vaalan eri Leinosten juuret johtaviksi Jaalangan Leinolaan.

2. Kekkola nro 3 on ollut Leinosen suvulla lähes sata vuotta. Talo joka on perustettu 1600-luvun alussa, sijaitsee Oulujärven Jaalanganlahden itäpuolella Kekkolanniemessä. Leinosen suku asui taloa vuosina 1789–1884 yhteensä 95 vuotta. Ensimmäinen Leinosen suvun isäntä Juho Antinpoika Leinonen tuli Kivesjärven Leinolasta nro 3. Hänen 14 vuotta nuorempi velipuolensa Juuso Antinpoika Leinonen muutti vuonna 1811 Säräisniemen Juusolaan.

3. Aaroni Väyrysen viimeistään 1840 perustamasta Väyrylän torpasta tehtiin Pöppölän maakirjatalo nro 10. vuonna 1875 päättyneessä Jaalangan isossajaossa. Talo sijaitsee Kaihlasan järven lounaisrannalla noin 4 km Jaalangan keskikylältä pohjoiseen. Isossajaossa Jaakko Juhonpoika Leinonen, joka oli syntynyt Vuolijoen Sorsan talon Halkosaaren torpassa, tuli Utriaiselle vävyksi ja sai talon isännyyden v. 1937. Suku on asunut talossa jo yli 60 v.

4. Väättäjä, entinen Vanha Tervola nro 13 Oulujärven pohjoisrannan Väättäjäniemellä on Karjalaisten sukutila, kunniakirja ja -viiri myönnettiin Väättäjäille vuonna 1997. Leinokset hallitsivat taloa 1700-luvulla yhteensä noin 33 vuotta. Matti Tapaninpoika Leinonen tuli Väättäjäin vuonna 1745 Melalahdesta. Hän jätti talon vävyllään ja muutti Mainuan eli Lehto-vaaran Ronkaalaan.

5. Kokonniemi, entinen Kilpelä nro 5 on Kilpeläisen suvun talo, mutta Juho Juhonpoika Leinonen Jaalangan Kekkolasta ehti vuosina 1870–1877 pitää taloa 7 vuotta. Talo sijaitsee Jaalangan lahden itärannalla samannimisessä niemessä.

6. Lahti, entinen Rahikkala nro 6 Jaalanganlahden perukassa Liminpuron suulla, joka on kauimmin eli yli 190 vuotta ollut Tervosen/Konttisen suvulla, on käväissyt myös Leinosilla ensin vuosina 1745–1758 ja sitten 1805–1810 yhteensä 18 vuotta.

7. Oulujärven Jaalanganlahden suulla vastapäätä Tervolan-niemeä sijaitsee Tikanniemi, entinen Rahikkala nro 7, jossa puolestaan Heikkiset ovat asuneet jo lähes sata vuotta. Se ehti olla Leinosilla 3 vuotta 1773–1775. Sen lisäksi talossa on ollut Leinosen suvusta emäntä ainakin kahdesti.

Lisäksi on ainakin seuraavissa Jaalangan taloissa emäntänä on ollut Leinosia:

8. Lassila, entinen Tervola nro 1. Tervosten ja Valtasten talo.

9. Ojala, entinen Kivioja nro 12 Kilpeläisten ja Kovalaisten talo.

10. Tervola nro 2. Tervosten ja Karjalaisten talo

11. Uonua, entinen Uonuanselkä nro 8. Kilpeläisten sukutila.

Kukkola

12. Virkkusten ja Vimparien talo Kukkolan Kalettoma, entinen Niemelä nro 9 sijaitsee Kalettomanjärven etelärannalla. Aikaisemmin Syvänpäässä asunut Yrjö Leinonen asui Kalettomalla vuodet 1817–1819 eli vajat 3 vuotta.

13. Ojankaivaja Pekka Kakkisen perustama Korpela, entinen Kalettomankorpi nro 6, joka vuoteen 1830 saakka kuului Säräisniemen kylään nro 5:nä, sijaitsee Oulujärven ja Kalettomanjärven välisellä leveällä kannaksella. Korpela oli 1800-luvulla 70 vuotta Suorsien talo. Säräisniemen Juusolan poika, seppä Matti Juhonpoika Leinonen osti sen vuonna 1922. Talo on siitä alkaen ollut Leinosen suvulla jo lähes 80 vuotta.

14. Loirasen rannalta 1800-luvun alkupuolella Syvänpää eli entinen Loirola nro 8 siirrettiin Syväjärven länsirannalle "Syvän" päähän. Jo talon sijaitessa Loirasella siinä asui muutamia vuosia myös Leinosen sukua veljekset (?) Juho, Yrjö ja Pekka Leinonen, joista Yrjö myöhemmin asui myös Kalettomalla. Syvänpää on vuodesta 1854 alkaen ollut Kempaisen suvulla.

LEINOSTEN TALOT VAALASSA

(numerot kartalla vastaavat tämän luettelon sekä esitelmän numeroita)

Jaalanka	1. Leinola nro 4
2. Kekkola nro 3
3. Pöppölä nro 10
4. Väättäjä nro 13
5. Kokkonniemi nro 5
6. Lahti nro 6
7. Tikanniemi nro 7
8. Lassila nro 1
9. Ojala nro 12
10. Tervola nro 2
11. Uonua nro 8
Kukkola	12. Kalettoma nro 9
13. Korpela nro 6
14. Syvänpää nro 8
Manamansalo	16. Kangas nro 7
17. Kaares nro 10
18. Kivari nro 3
19. Harju nro 6
20. Rusila nro 11
21. Suotalo nro 2
22. Talviainen nro 8
23. Tervo nro 4
24. Heikka nro 1
Niska	25. Askola nro 11
26. Raappana nro 2
Oterma	27. Koukkari nro 1
28. Holappa nro 3
29. Salmela nro 6
30. Kekkola nro 4
Säräisniemi	31. Juusola nro 1
32. Lievola nro 4
33. Kolehmainen nro 2
34. Turula nro 3
35. Uusitalo nro 5
52. Keskitalo nro 10 *)
Veneheitto	35. Leinola nro 26
36. Pohja nro 6
37. Anttilassa nro 8
38. Koivutalo nro 19
39. Korhola nro 15
40. Kukkola nro 29
41. Lampela nro 23
42. Karpila nro 17
43. Mustola nro 16
44. Sorsa nro 2
45. Ylitalo nro 3
46. Mustamaa nro 4
47. Nuutila nro 5
48. Pesälä nro 28
49. Siltala nro 21
50. Pulkki nro 14
51. Virkkula nro 22
*) lisätty jälkepäin

27 28

29

30

6

3

Kankari

Jaalanka

1

4

11

6

10

7

5

8

2

Honkinen

Neulaniemi

Jylhäniemi

Liminpuro

Petäiskangas

Reimikari

Kaarresalo

Kökönväylä

Kivesniemi

Kivesneva

Kylmäjärvi

Niskanselkä

OULUJÄRVI

Kuostonsaari

Alanteenjärvi

52 Ruununtörmä

Säräisniemi

Ykspistonselkä

Teerisuo

Jäkäläsuo

Haiskinselkä

Kaaresjärvi

Rusilanlahti

Kaivanto

20

22

Ykspisto

17

23

21

24

16

18

Manamansalo

Soiluanniemi

Hiisiniemi

15. Uusitalo nro 5 Säräisniemen kylässä eli entinen Kukkolan kylän Koukkarila nro 6. Talon sijainti Neittävällä on varmistamaton. Voidaan olettaa, että se olisi ollut nykyisen Syvänpään paikalla. Uudentalon tilakeskus on Säräisniemellä sijainnut samalla paikalla, jossa nyt on Säräisniemen koulu. Vuonna 1776 tuli Manamansalon Kivarista Mikko Yrjönpoika Leinonen, jonka pojat muuttivat edelleen Veneheiton Leinolaan. Tämä alkujaan Jaalangan Leinolasta lähtenyt suvun haara ehti asua Neittävän Koukkarilassa nro 6 yhteensä 18 vuotta. Vuonna 1797 tuli Kivesjärven Leinolasta nro 7 Antti Pekanpoika Leinonen ja asui Koukkarilassa noin 8 vuotta. Vuonna 1883 talon sijaitessa jo Säräisniemellä Juuso Antinpoika Pyykkönen ja hänen vaimonsa Vilhelmiina Juhontytär Leinonen myivät Uudentalon kunnalle, joka perusti tilalle kunnan ensimmäisen kansakoulun vuonna 1884.

Manamansalo

Kari Moilanen on nimennyt laajan Karppisen sukua koskevan teossarjansa Karppisten asumien talojen mukaan. Sarjassa ovat mm. Kankaan Karppisten ja Kivarin Karppisten kirjat. Nämä talot on mainittava myös Leinosen suvun taloina. Kangas on jopa Leinosten sukutila ja Kivarissakin on Leinosia asunut kauemmin kuin Karppisia.

16. Kangas nro 7 sai sukutilakunniakirjan ja -viirin Vaalan Maatalous-näyttelyssä kesällä 1977. Ne luovutettiin talon nykyiselle isännälle Jaakko Leinoselle. Kankaan talo muodostettiin erottamalla Heikasta Oulujärven Karppisten kantalosta vuoden 1633 tienoilla. Talon rakennukset sijaitsevat matalalla harjanteella runsaan puolen kilometrin etäisyydellä Kaareslahden etelärannasta. Kangas oli 1900-luvun alkupuolella kievarilaitoksen loppuaikoina Manamansalon talviekievarina.

Talohaltijasuvut:

Karppinen 1633–1769, 136 vuotta

Leinonen 1769 alkaen, yli 230 vuotta

17. Kaares, entinen Rahikkala nro 10 sijaitsee Kaaresjärven itärannalla. Leinosen suku tuli taloon vuonna 1822 Paltamon Melalahden Kytölästä (Kytömäki). Kaareksen Leinosia on sittemmin asunut mm. Manamansalon Kivarissa ja Veneheiton Pohjassa, Korholassa ja Koivutalossa. Talon pitkäaikaisia omistajasukuja ovat olleet Rahikaiset 1620 alkaen yhteensä 89 vuotta ja Rusaset 1743 alkaen 48 vuotta.

Manamansalossa yleiseen tapaan entisinä aikoina Kaareksenkin väki kalasti ahkerasti ja sai paljon mm. kiiskiä. "Niitä on kavattu kuiviksi niin tuhottomasti, että toisin ajoin on niillä peltojakin lannoitettu." Tästä syystä tunnettu manamansalolainen sanaseppä ja vitsiniekka Kikkerän Paavo – Leinonen itsekin, Kaareksesta lähteneitä Kivarin Leinosia – antoi Kaarekselle liikanimen Kiiskilä.

18. Manamansalon Kivari, entinen Karppila nro 3. Kivari sijaitsee Heikan naapurina Heikanlammen Härköperukan itärannalla. Kivari oli Manamansalon postitalo ja kestiekievari yhdessä Heikan kanssa vuodesta 1712 yhtäjaksoisesti 1850-luvulle saakka, ja myöhemminkin talossa oli talviekievari. Kestiekievaritoimen vuoksi taloa alettiin yleisesti kutsua Kivariksi. Mikko Yrjönpoika Leinonen tuli Jaalangan Leinolasta noin vuonna 1742 Kivariin vävyksi Karppiselle. Hänen suvunsa piti taloa aina vuoteen 1808 saakka noin 66 vuotta. Uudelleen Leinoset hallitsivat Kivaria vuodesta 1838 alkaen, kun Juho Simonpoika Leinonen Kaareksesta osti talon. Hänen suvunsa jatkui jaetun Kivarin Ylitalon puolella, vaikka sukunimi avioliiton kautta vaihtuikin Huotariksi.

19. Harju nro 6. Talon vanha nimi oli Haatajala. Se erotettiin Manamansalon Kanta-Haatajasta noin vuonna 1647. Se on ollut vahvasti Haatajan ja Pikkaraisen suvun talo aina 1830-luvulle asti, mutta vuoden 1870 jälkeen se on ollut enimmäkseen Suotalon Leinosten asuma talo. Harju sijaitsee Oulujärven Ärjänselän rannan tuntumassa Paljakantörmästä länteen sijaitsevan Sutukkalammen rannalla. Harjun veroluku korotettiin 1/4 manttaaliin isossajaossa, jossa tilusten pinta-alaksi vahvistettiin 487,68 ha.

20. Rusila, eli Brusila nro 11 on Kaivannon pohjoispuolella sijaitsevan Rusilanlahden länsirannalla. Rusila oli ajoittain ainakin 1830–1860-luvuilla kesäisin järvicestiekievari. Rusila oli useiden sukujen perätysten lyhytaikaisesti omistama talo, joka jäi 1868 Kankaan isännän Mikko Juhonpoika Leinosen omistukseen ja sen jälkeen jaettiin perillisten kesken samassa suhteessa kuin Kangaskin.

21. Suotalo eli Haatajala, nro 2, vanha perintötalo. Tämä Kanta-Haataja oli pian posti- ja kievarilaitosten perustamisen jälkeen jo v. 1655 Manamansalon posti- ja kestiekievaritalo vuoteen 1706 saakka. Suotalo oli vahvasti Haatajien ja Karppisten talo, mutta vuodesta 1837 siinä asui Leinosen suku aina vuoteen 1877 saakka eli noin 40 vuotta. Säräisniemen kunta osti Suotalon Manamansalon koulun tilaksi vuonna 1914.

22. Talviainen nro 8. Hautamäki-nimisestä torpasta isossajaossa muodostettu maakirjatalo. Sen rakennukset sijaitsivat noin 1,5 km Kaivannon sillasta itäkaakkoon. Leinoset asuivat Hautamäki-Talviaisessa vuodesta 1857–1910 eli 53 vuotta.

23. Yhteensä noin 50 vuoden ajan – kuitenkin kauimmin emäntien kautta – Leinoset olivat edustettuina myös Tervossa (entinen Haatajala nykyinen Haataja) nro 4.

24. Kankaan Leinosia oli emäntänä myös noin 40 vuotta (1894–1933) Karppisten sukutilalla Heikkassa, entinen Karppila nro 1.

Niska

25. Niskan Askola, nro 11 Oulujoen pohjoisrannalla Askolan niemessä Kurenkosken äärellä oli yksi niistä neljästä talosta, jotka rappasotien täydellisen hävityksen jälkeen perustettiin 1600-luvun alkuvuosina Niskan kylään. Leinosen suku tuli Askolaan Jaalangan Leinolasta vuonna 1783 ja ehti asua siinä yhteensä 73 v.

26. Niskan Raappanassa nro 2 emäntä oli Leinosia vuodesta 1834 alkaen noin 40 vuotta. Raappana on vanha perintöalo, joka lienee Niskan vanhin talo. Vuoden 1548 veroluettelossa mainittu Paavo Raappana asui todennäköisimmin juuri Oulujoen Raappanansaassa.

Oterma

27. Koukkari nro 1 sijaitsee Otermanjärven pohjoisrannalla Koukkarinlahden perukassa vähän Paatinjoen suusta itään. Koukkarin veroluku jäi isossajaossa 5/12 eli 0,4167 manttaaliiin, mutta talo sai koko Säräisniemen pitäjän laajimmat tilukset pinta-alaltaan 2392,52 ha. Yrjö Leinonen asui tässä talossa noin vuodesta 1640 16 vuotta ennen talonvaihtoa Jaalangan Leinolaan. Koukkarin suku ehti asua talossa lähes 200 vuotta ja Väyryset noin 50 vuotta.

Koukkarin tilusten laajuus teki siitä tunnetun myös muualla. Elämään on jäänyt sanonta: "On paha ilma Utajärvellä, minkälainen lie Oterman Koukkarissa."

"On paha ilma Utajärvellä, minkälainen lie Oterman Koukkarissa"

28., 29. ja 30. Sitten Yrjö Leinosen muutettua 1656 Oterman Koukkarista Jaalankaan, eivät Leinoset ole Otermalla olleet maakirjatalojen isäntinä lukuun ottamatta Matti Juhonpoika Leinosta, joka asui 1880-luvulla Holapan nro 3:n talonosalla.

Leinosia on kuitenkin ollut emäntinä Oterman taloissa: Holapassa, Salmelassa ja Kekkolassa.

Säräisniemi

31. Leinosen suvulle on kuulunut jo noin 190 vuoden ajan eräs pitäjämme merkittävimmistä taloista, Säräisniemen Juusola eli Voudintalo nro 1, joka Cajanusten nimismies- ja voutisuvun aikana oli Kainuun vauraimpia taloja. Se sijaitsee Oulujärven Painuanlahden pohjoisrannalla lähellä vanhan Ouluntien eli Keisarintien ja Raahentien yhtymäkohtaa.

Nimismies Antti Eerikinpoika Hjertan eli Cajanuksen tullessa Voudintalon asukkaaksi vuonna 1634 talosta tuli kesti-kievari ja pian myös postitalo. Kun Antti Eerikinpojasta vuonna 1650 tuli Kajaanin vapaaherrakunnan läänitysvoudti, tuli Juusolasta Kajaanin läänin – jota nimeä Kainuusta silloin käytettiin – verojen keruun keskus. Tämä toimi siirtyi Jeremias Antinpoika Cajanuksen jälkeen Paltaniemelle. Paltamon nimismiehen talona ja Cajanuksen suvulla Juusola säilyi vielä isoonvihaan saakka.

Säräisniemen kappelikirkko valmistui vuonna 1781 parinsadan metrin päähän Juusolasta. Kun kirkossa ei tuohon aikaan ollut lämmityslaitteita, pidettiin kovien pakkasten sattuessa jumalanpalvelukset usein Juusolan pirtissä. Muutamia kertoja vuodessa jumalanpalveluksen päätyttyä pidettiin talossa myös kappelinkokous, koska pappilaan, jossa niitä toisinaan myös pidettiin, oli matkaa yli 2 km. Kruununvouti järjesti usein Juusolassa vuotuisen henkikirjoituksen, johon kappelin alueelta jokaisen ruokakunnan päämiehen piti tulla antamaan tiedot väestänsä. 1800-luvulla talossa pidettiin satunnaisesti myös välikäräjiä. Kunnallishallinnon alkuaikoina kuntakokoukset pidettiin Juusolassa. Sitä varten oli talosta vuokrattu pirtti "kunnanhuoneeksi". Siinä myös vuonna 1884 pitäjän ensimmäinen kansakoulu aloitti työnsä.

Juusola kuului Cajanuksen suvulle 1633 alkaen noin 92 v, Huovisen suvulle 1730 lähtien noin 72 v ja Leinosille 1811 alkaen jo noin 190 v.

"Levitkööön Leinosen suku!"

Talo pääsi siinä 9 vuotta asuneiden Väyrysen aikana rappioli ja joutui myyntiin. Sen osti huutokaupasta Juuso Leinonen Jaalangan Kekkolasta. Juuso oli tullut Kekkolaan vanhemman veljensä kanssa Kivesjärven Leinolasta nro 2. Tultuaan muuttopäivänä ensi kertaa Juusolan pirttiin tämä Juusolan Leinosten kantaisä löi kirveensä pirtin peräseinään ja lausahiti: "Levitkööön Leinosen suku!" Juuso Leinonen sai käräjillä torjutuksi Väyrysen suvun yrityksen palauttaa talo itselleen. Tästä kiitollisena hän osti Säräisniemen kirkkoon siellä vielä nytkin olevan 12-paikkaisen kynttiläkruunun. Sen kylkeen on kaiverrettu: "Jusep leinoselta on skenkäty Säresniemen kirkon 1821".

32. Lievolan nro 4 perusti 1771 entinen korpraali Juho Unger Hailuodosta yhdessä samannimisen poikansa kanssa. Lievola sijaitsi Säräisniemen Ylikylällä nykyisen Ylitalon piha-alueen pohjoispuolella. Tuolla paikalla ei ole enää rakennuksia.

Jo vuosina 1800–1808 talon isäntä oli Leinosia, mutta vuonna 1866 Heikki Juhonpoika Leinonen Paltamon Mieslahden Autiomäestä nro 12 osti puolet Lievolasta ja Leinosen suku on asunut talossa jo yli 130 vuotta. Myös talon toisella eli Ylitalon puolella ovat Leinoset asuneet vuodesta 1917 alkaen, kun Kalle Mikonpoika Leinonen muutti siihen Kajaanin maalaiskunnasta.

Neittäväällä on merkitty muistiin sananparsa: "Se oli hurakka, kun Lievolan Antti kantoi piimäpurakkaa." Tämä Antti oli myös Leinosia.

33. Säräisniemen Kolehmainen, entinen Huovila nro 2 sijaitsee matalalla kangasniemekkeellä lähellä Oulujärven Enonlahden rantaa ja siihen laskevan Myllyojan itärannalla. Talon maalle Myllykankaalle on sittemmin vuonna 1953 rakennettu Enonlahden kansakoulu. Kolehmainen oli

postitalo ja ylimääräinen kievaritalo Viipurin ja Savon talvi-postilinjalla vuosien 1729–1784 välillä. Talon perustajasuku Harmaiset asuivat Kolehmaisessa lähes 100 vuoden ajan lukuun ottamatta rappasotien aiheuttamaa katkosta, jolloin se oli autio. Muita pitkä-aikaisia sukuja olivat Huoviset (n. 40 v.) ja Leiviskät (n. 60 v.). Leinokset tulivat taloon 1852 ja asuivat päätilaa yli 60 vuotta. Sama suku jatkoi Kolehmaisesta erotetulla Leinolan tilalla.

34. Myös Säräisniemen Turulassa nro 3 on ollut 1850-luvulla emäntä Leinosen suvusta.

Veneheitto

35. Leinokset ovat asuneet yli 200 vuotta Veneheiton Leinolassa nro 26. Sukutila-kunniakirja ja -viiri luovutettiin Maa-seutusi-näyttelyssä Kajaanissa 1995 talon nykyisille omistajille Erkki ja Ritva Leinoselle. Leinolan talokeskus sijaitsee Neittävänjoen pohjois-rannalla runsaat 3 km Veneheiton kyläkeskuksesta itään. Tämäkin Leinosten sukuhaara tuli Jaalangan Leinolasta Manamansalon Kivarin ja Kukkolan Koukkarila nro 6:n kautta Veneheiton Sorsan talon puolikkaalle, jota noihin aikoihin ruvettiin kutsumaan Leinolaksi.

"Pohjan pajasta on kirvesheitto helvettiin"

36. Veneheiton Pohja eli entinen Lämsälä nro 6 on perustettu 1680-luvulla jakamalla kahtia Nuutilan kantatalo. Pohjan vanha piha oli rakennettu Neittävänjoen länsirannalle Hevosojan ja Nikulanojan laskukohtien väliin ja Raahen maantien varteen sen pohjois-puolelle. Pohja oli yhdessä Nuutilan kanssa ainakin viiden vuosikymmenen ajan 1672–1723 Raahen tien ja Viipurin postilinjalla postitalona. Pohja oli myös kievaritalona 1900-luvulla.

Talon perustajasuku Lämsät on asunut Pohjassa yhteensä noin 86 vuotta. Muutoin talon omistajat ovat vaihtuneet lähes vuosikymmenen välein. Ensimmäinen Leinosen suvun isäntä Pohjassa Paavo Simonpoika Leinonen tuli Manamansalon Kaareksesta vuonna 1844. Leinokset asuivat Pohjassa kaikkiaan 96 vuotta. Vuonna 1940 sen osti nykyinen omistajasuku Mäkelät.

Veneheitossa on tunnettu sananparsa: "Pohjan pajasta on kirvesheitto helvettiin." Pohjan pajassa on seppä terittänyt kirvestä koko päivän eikä ole saanut mieleistään. Kyllästyneenä hän heitti tekeleen ulos pajan lakeisaukosta ja tokaisi: "Mee helevettiin." Kaaressa kirvestekehle lennähti pajan ohi virtaavan Neittävänjoen poukamaan. Sanotaan sen olevan siellä vieläkin. Kerrotaan, että piru olisi huutanut sepälle: "Rauvan keitit ja sanna heitit!" Mikä tarkoitti, että sepältä oli unohtunut terästä meltoon rautaan liitettäessä ja liitosta kuumennettaessa apuna käytettävä santa.

37. Veneheiton Anttilassa (entinen Suutarila) nro 8 Leinosen suku asui 48 vuotta. Yrjö Heikinpoika Leinonen Melalahden

Aholasta nro 14 ja vaimo Anna Kaisa Erkintytär Leinonen Melalahden Pääkkölästä nro 5 tulivat vuonna 1819 Anttilaan ja heidän poikansa myi talon naapuritalon Pesälän Korhosille. Säräisniemen kunta osti Anttilan syksyllä 1937 koulun tilaksi. Jatkosodan päätyttyä koko talo jaettiin asutustiloiksi. Kunnalle jäi Koulu-niminen tila, jolle vuonna 1950 valmistui Suutarinkylän koulu.

Talon perustajasuku Suutarin suku ja siihen vävyn kautta tullut Lämsän suku asui Anttilassa vuodesta 1616 alkaen noin 203 vuotta. Korhosen suvulla talo oli vuodet 1867–1937 eli noin 70 vuotta.

38. Koivutalo, entinen Lämsälä nro 19 sijaitsee Nikulanojan pohjoisrannalla noin 700 metriä ojan suulta ylävirtaan. Koivutaloo ovat kauimmin omistaneet Suorsat 54 vuotta ja Kilpeläiset 43 vuotta. Pohjan isännän Paavo Simonpoika Leinosen sisar Eeva Simontytär Leinonen Manamansalon Kaareksesta tuli vuonna 1858 emännäksi Koivutalon Yrjö Juhonpoika Kilpeläiselle. Heidän vävynsä, Veneheiton Korholassa syntynyt Juho Samulin-poika Leinonen oli läheistä sukua eli Pohjan Leinosia. Juhon lapset jakoivat talon.

39. Korhola, entinen Lämsälä nro 15 oli, niin kuin nimestäkin voi päätellä Korhosen suvun talo vuodesta 1731 alkaen eli 97 vuotta. Leinosen suvulla Korhola oli lyhyen aikaa vuosina 1860–1868, jolloin Samuel Paavonpoika Leinonen Veneheiton Pohjasta omisti talon.

40. Kukkola nro 29 on perustettu isossajaossa vuonna 1858. Pohjan tiluksiin kuulunut Kukkolan torppa ja sitä vastapäätä joen etelärannalla kylän yhteismaalla sijainnut Aatuksen torppa yhdistettiin maakirjataloksi. Taloo asuttiin pitkään vanhan torppajaon mukaisesti kahtena talona, joissa oli eri suku. Vasta Säräisniemen nimismies W. J. Brander joka osti Kukkolan vuonna 1899, yhdisti talon molemmat puolet. Mainittakoon, että nykyisin Kukkolassa on yli 100 ha peltoa.

Kukkolan puolella oli vuosina 1875–1893 emäntänä Kaisa Batseba Kaaperintytär Leinonen, joka oli syntynyt Kivesjärven Leinolassa nro 8. Aatuksen puolta asuivat vuosina 1877–1885 jo edellä mainittu Juuso Nuutinpoika Lämsä kotoisin Säräisniemen Keskitalosta ja hänen vaimonsa Susanna Juhontytär Leinonen Veneheiton Leinolasta. Hehän muuttivat Jaalangan Leinolaan. Heidän jälkeensä 1885–1891 Aatuksen puolen emäntänä oli puolankalaissyntyinen Reeta Stiina Leinonen ja sitten isäntänä 1891–1894 Juho Juhonpoika Leinonen.

41. Lampela, entinen Lattula nro 23 sijaitsee Nikulanojan etelärannalla noin 3 km sen suulta yläjuoksulle päin. Mikko Juhonpoika Leinonen Kivesjärven Leinolasta nro 2 ja hänen vaimonsa Anna Antintytär Leinonen Jaalangan Leinolasta asuivat Lampelassa vuosina 1788–1801 eli noin 13 vuotta.

42. Myös Veneheiton Karppilassa, (entinen Kirjavala) nro 17, joka sijaitsee Nikulanojan varrella, asui Juho Leinonen vuonna 1812. Talon veroluku oli 7/24 eli 0,2917 manttaalia ja tilusten pinta-ala 695,40 ha.

43. Mustola, entinen Lämsälä nro 16 17, joka myös sijaitsee Nikulanojan varrella. Vuosina 1697–1716 talossa oli emäntänä Marketta Leinonen ja isäntänä vuonna 1813 Juho Leinonen.

44. Veneheiton Sorsa, nro 2, joka on Suorsien kantatalo pitäjässä, sijaitsee Neittävänjoen pohjoisrannalla noin kolmen kilometrin päässä Veneheiton Nuojuan tiehaarasta yläjuoksulle päin. Suorsat asuivat talossa vuosina 1614–1802 eli lähes 200 vuotta. Vuonna 1849 Sorsalle Melalahden Mustolasta nro 9 muuttaneilla Mankisen veljesten Ollin ja Heikin vaimot olivat Leinosia. Talo vakiintui Leinosten taloksi, kun Säräisniemen Alilan isäntä kauppias Kaarlo Juusonpoika Leinonen vuonna 1916 osti talon. Kauppias ei itse asunut Sorsalla, mutta hänen poikansa Kalle Leinonen, taidemaalari Paavo Leinosen veli, muutti taloon 1920.

45. Ylitalo, entinen Kirjavala nro 3 sijaitsee Rokuanojaan laskevan Haaraojan varressa Alatalon ja välissä sijaitsevaan Väli-talon jälkeen ylimpänä. Talon vanha nimi johtui sen perustajasta Kirjavaisen suvusta, joka vuodesta 1634 alkaen asui taloa yhteensä noin 90 vuotta. Muina pitkäaikaisina sukuina talossa asuivat Nykäset 53 vuotta ja Kukkohovit 1913 alkaen yli 80 vuotta. Mainittakoon, että Säräisniemen kappalainen Joosef Sevonius omisti ja viljeli Ylitaloa vuosina 1826–1847 siis 21 vuotta. Antti Antinpoika Leinonen Veneheiton Tervosta asui talossa vuosina 1807–1816 yhteensä 9 vuotta.

Tämän lisäksi on Leinosen suvusta ollut emäntiä ainakin seuraavissa Veneheiton taloissa:

46. Mustamaa nro 4, joka on Lämsien sukutila.
47. Nuutila, entinen Lämsälä nro 5.
48. Pesälä eli entinen Suutarila tai Arola nro 28.
49. Siltala, eli Sillankorva nro 21.
50. Pulkkila, entinen Lämsälä nro 14.
51. Virkkula, entinen Valkama nro 22.

Kirjassa *Vaala – Oulujärven pitäjä* on 8 henkilöartikkeliä Leinosista:

1. Maanviljelijä/herastuomari Anselmi Leinonen (1877–1974), pitkäaikainen kunnan hallintomies ja Säräisniemen Juusolan isäntä.
2. Maanviljelijä Atso Petteri Leinonen (1916–1992) pitkäaikainen kunnan hallintomies ja Veneheiton Leinolan isäntä.
3. Kättilö Iida Sofia Leinonen, s. Leppälaakso (1874–1964) Säräisniemen kunnan ensimmäinen kättilö ja rokottaja.
4. Kauppias Kaarlo Leinonen (1872–1930?), pitkäaikainen

kunnan hallintomies ja Säräisniemen Alilan isäntä.

5. Kansakoulunopettaja Matti Leinonen (1875–1937) Säräisniemen koulun pitkäaikainen opettaja.
6. Mäkitupalainen Paavo Juhonpoika Leinonen (1850–1923) tunnettu manamansalolainen sanaseppä ja vitiniikka.
7. Kauppias Paavo Antinpoika Leinonen (1849–1906) Säräisniemen pitäjän ensimmäinen maakauppias.
8. Taidemaalari Paavo Kaarlonoika Leinonen (1864–1964) tunnettu kirkkomaalari ja koristemaalauksen opettaja Ateneumissa.

Opettaja Simo Mäkelän esitelmä Leinosten sukukokouksessa 5.8.2001 Oulussa. Lyhennetty toimituksessa (MH).

Vaala – Oulujärven pitäjä. Encyclopedia Vaalaensis – pitäjän-tietosanakirja. Toimittanut Simo Mäkelä. Oulu 2000. 864 s. Kustantaja Vaalan kunta. Myyjä Vaalan kirjakauppa (puh. 08–536 1260).

Leinosten sukukokous 2003 Rovaniemellä

Leinosen sukuseuran hallitus on päättänyt järjestää seuraavan sukukokouksen Rovaniemellä. Kokousajaksi on tarkentunut **lauantai 20. syyskuuta, 2003.**

Tällöin seuraavana päivänä osaanottajat voisivat tehdä esim. ruskaretken Lappiin. Kokouksesta kerromme lähemmin tämän lehden seuraavassa numerossa, joka ilmestyy kesäkuussa 2003. Käytännön kokousjärjestelyjä varten olisi hyvä perustaa paikallinen järjestelytoimikunta. Vapaaehtoiset voivat ilmoittautua minulle.

Tatu Leinonen
puh. 08–554 6665
tatu@me.olulu.fi

RAHASTONHOITAJA ANTERO LEINONEN ELÄKKEELLE

Pankinjohtaja Antero Leinonen on hoitanut Leinosten sukuseuran tilejä seuran perustamisesta lähtien. Järvenpäässä hänen seuraajakseen valittiin Yrjö Leinonen Oulusta. Antero on elänyt mukana Suomen värikkäät pankkivaiheet perusteellisesti ja on nyt valmistautumassa hyvin mielin eläkkeelle myös liki 40-vuotiselta työuralta.

Mistä päin sinun sukusi on lähtöisin?

Minun lähisukuni on kotoisin Puolangan kunnan Puokion kylästä, jonne isän-isän-isän-isä Lauri Leinonen muutti vaimonsa Anna Kaisan os. Väisänen kanssa 1840-luvulla, Riihelän taloon n:o 8, joka on siitä lähtien ollut sukumme hallussa. Nykyisin tila on jaettu sisarusten kesken.

Synnyin jatkosodan pyörteisiin 8.7.1943 perheemme kuopuksena 10-lapsiseen perheeseen. Perhe sai elantonsa omalta tilalta. Puolangan keskikoulun jälkeen suoritin jatkoopinnot Rovaniemellä, jonne kolme sisaruksistamme oli muuttanut. Valmistuin Rovaniemen kauppaopistosta v. 1963.

Miten pääsit pankkialalle?

Armeijan jälkeen oli kiire löytää koulutusta vastaavaa työtä ja siskoni "yllytyksestä" lähetin hakemukseni Pohjoismaiden Yhdyspankin Kemijärven konttorin prokuristin toimeen. Siihen minua ei valittu, mutta tarjottiin vastaavia paikkoja joko Kittilän tai Pellon konttorissa. Niinpä karttaa katsottuani valitsin Pellon aloituspaikakseni ja tarkoituksenani olla vain sen aikaa, että löydän paremman työpaikan. Nyt huomaan, että sitä parempaa kohdetta ei tullut vastaan, enkä tämän kokemani jälkeen voisi kuvitellakaan, että jokin muu kuin pankkityö olisi näin pitkään kiinnostanut.

Aloitin pankkityöt antolainausvirkaillijana, diskontaten vekseleitä ja antaen lainoja niitä tarvitseville. Prokuristinimitys tuli heti alkukoulutusjakson jälkeen ja sehän oli ensimmäinen askel uralla eteenpäin, kuuluihan siihen yrityksen nimenkirjoitusoikeus ja johtajan tuuraaminen.

Millaista oli elämä Pellossa?

Pellossa olisin viihtynyt pitempäänkin, olihan se siihen aikaan vilkas kyläyhteisö, jota piristi lauttayhteys Ruotsin puolelle. Lisäksi nuo vuodet 1964–68 olivat hiihtäjä Eero Mäntyrannan kulta-aikaa, joten Pello eli maailmankartalla. Olin aktiivisesti mukana paikkakunnan urheiluasioissa toimien monen vuoden ajan urheiluseura Pellon Ponsi r.y.:n taloudenhoitajana.

Pellossa ollessani olin myöskin poliittisen urani huipulla. Vuoden 1968 kunnallisvaaleissa olin valtuustoehdokkaana. Ääniäkin sain mukavasti 32, joka olisi oikeuttanut varavaltuutetun paikkaan mutta samana syksynä siirryin sitten Kemmin aluekonttoriin piiritarkastajan tehtäviin. Toimeen kuului markkinointityö ja asiakastilaisuudet silloisen PYP:n Kemini alueella. Kuljeskelin elokuvakoneen kanssa pitämässä tupa-iltoja ja pienryhmätillaisuuksia alueen konttoripaikkakunnilla, kuten silloiseen tapaan kuului. Tätä tointa hoitelin 1,5 vuotta.

Millainen perhe sinulla on?

Kemissä olon aikana tuli yksityiselämäni merkittävä käänne, tapasin silloin tulevan vaimoni Seijan. Avioliittoon meidät vihittiin 31.5.1970. Seija oli silloin töissä saman pankin Oulun konttorissa. Ensimmäiseksi yhteiseksi asuinpaikkakunnaksi tuli kuitenkin Rovaniemi, josta meille molemmille tarjoutui työpaikat, tosin eri konttoreista.

Siirryin vuonna 1970 PYP:n Rovaniemi-Rovakadun konttorin toimistopäälliköksi. Esimiehenäni oli silloin yhdistetyn olympiamitalisti Martti Huhtala, jonka kanssa teimme pankkibisnestä neljä vuotta.

Rovaniemellä syntyi ensimmäinen lapsemme Satu v. 1972. Vuonna 1974 minulle tarjottiin Oulun konttorin luottokamreerin paikkaa, johon siirryin sitten syyskuussa. Perhe muutti Ouluun vasta seuraavana keväänä. Asetuimme asumaan Seijan kotipitäjään Haukiputaalle Kellon kylään, josta työ-

paikalleni Ouluun oli 20 kilometrin matka. Siinä vaiheessa Seija jäi hoitamaan esikoista ja toinenkin lapsi, Hannu, oli tulossa. Hannu syntyi sitten 1976.

Oulun pääkonttorissa hoidin luottokamreerin ja toimistopäällikön tehtäviä. tuo kamreeri-nimitys oli mielestäni pankkiurani "hohdokkain". Sillä oli ja on edelleenkin historiallista kaikua. Hoitelin silloin konttorin henkilöasiakkaiden ja pienten yritysasiakkaiden lainaneuvottelut ja päätökset, sekä konttorin luotonvalvonnan. Sen lisäksi hoidin myös konttorin, lähemmäs sadan, toimihenkilön henkilöstöasiat. Tämä pesti kesti yli 8 vuotta.

Miten sinusta tuli pankinjohtaja Haukiputaalle?

Vuonna 1983 pankki teki päätöksen uuden konttorin perustamisesta Haukiputaalle. Tässä vaiheessa minulle tarjottiin pankkiurani haasteellisinta tehtävää: pankinjohtajana uuden konttorin perustamista jo ennestään kilpailuille markkinoille.

Silloin Haukiputaalla oli jo 12 eri pankkien ja postin konttoria, asukkaita pitäjässä oli reilut 11 000. Kovasta kilpailusta huolimatta konttorin toiminta lähti hyvään kehitykseen, joten pankki oli tullut paikkakunnalle jäädäkseen.

SYP:n konttorinjohtajana toimin aina pankkifuusioon saakka vuonna 1995, jolloin minut nimitettiin sitten yhdistetyn KOP:n ja SYP:n konttorin johtajaksi Haukiputaalle. Tässä tehtävässä ehdin olla vuoden verran, kun 1996 minulle tarjoutui tilaisuus siirtyä "esikuntahommiin" eli silloisen Oulun alueen aluejohtoon voimavara-asioista vastaamaan koko Oulun alueella. Kun en ollut vielä pankkiurani aikana tällaisia tehtäviä hoitanut, otin pestin vastaan.

Toimenkuvaan kuului henkilöstö-, tila- ja kalusteasioiden, sekä palveluverkoston suunnittelu yhdessä aluejohtajan kanssa, tämän lisäksi yhteyksien hoito alihankkijoihin ja yhteistyökumppaneihin. Tämäkin työ on ollut erittäin mielenkiintoista ja palkitsevaa, kun on voinut antaa pankkitoi-

minnan kehittämiseen kokemusperäistä tietoa ja osaamista. Nykypäivänä harvoin tällaiseen tarjoutuu tilaisuus, kun ikääntyvät resurssit siirtyvät eläkeputken turhan varhain.

Olet siirtymässä eläkkeelle. Mitä suunnitelmia sinulla on eläkepäivien varalle?

Tämä tehtävä jää pankkiurani viimeiseksi, koska siirryn ansaitulle eläkkeelle täysin palvelleena (39 vuotta). Tosin tällä hetkellä työskentelen vielä täysillä mielenkiintoisten projektien parissa. Virallinen eläköitykseni alkaa 1.8.2003.

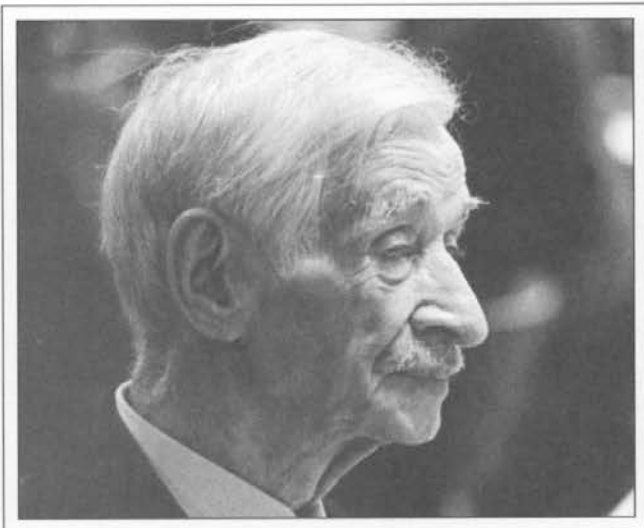
Pankkiurani lisäksi olen sivutoiminani toiminut tilintarkastajana, isännöitsijänä ja monien yhteisöjen eri tehtävissä. Pitkäaikaisimmat yhdistystehtävät, jotka voisi luonnehtia jo harrastuksiksi, ovat Lions-työ Haukiputaan Lions Clubissa, reserviläistyö ja luonnollisesti meille läheinen sukuseuratyö, joiden parissa on tarkoitus jatkaa vielä eläkkeelläkin, toivottavasti silloin on enemmän aikaa.

Eläkkeellesiirtymiseen olen jo asennoitunut viimeisen vuoden aikana. Tarkempia suunnitelmia en ole tehnyt, tarkoitus jatkaa normaaliin tapaan. Työn tilalle tulee harrastuksia, joita ei ole työssäoloaikana ehtinyt harrastaa, jopa uutena golf, johon olen varautunut suorittamalla viime kesänä green cardin. Toivon hartaasti, että kotini läheisyyteen suunniteltu Virpiniemen golf-radan rakentaminen saa pian luvan.

Siinä välissä täytyy kuitenkin ensin tehdä omien kiinteistöjen (omakotitalo Kellossa ja vapaa-ajan mökki Puokiolla) rästiin jääneet peruskorjaustyöt.

MARTTI HÄIKIÖ

kuvat yllä: Seija-mummi lastenlasten kanssa mökillä kesällä 2002. Seija ja koirat. "En sulle luvannut mä ruusutarhaa...", sanotaan laulussa. Mutta miten kävikään? Kuvassa Seija Krissen ja Tarun kanssa ruusutarhassa.

Jaakko Keränen 87 v.

JAAKKO KERÄNEN – SÄÄPROFESSORI

Jaakko Keränen syntyi vuonna 1883 Adolf ja Anna Keräsen yksitoistalapsisen perheen kahdeksantena lapsena Paltamon Mieslahden Mikkolassa. Jaakon äiti Anna Erkin tytär, s. 1842, oli omaa sukua Leinonen ja kotoisin Melalahden Sutelasta. Mikkola oli 3/16 manttaalin tila ja siten hyvin tyypillinen tuon ajan Kainuussa.

Jaakko kävi kansakoulua Paltaniemellä, johon kertyi koulumatkaa Mieslahdesta noin parikymmentä kilometriä. Talvella tosin jäitä pitkin hiihtämällä matka lyheni jonkin verran. Hän pärjäsi koulussa ihan hyvin ja tunsu vetoa koulutielle. Kun Jaakko oli pienikokoinen ja varreltaan heiveröinen, vanhemmat epäilivät hänen pärjäämistään raskaassa ruumiillisessa työssä. Tästä syystä he päättivät lähettää hänet opintielle, kertoo Jaakon nuorin poika Lauri Keränen. Koulunkäynti Kajaanissa oli kuitenkin kallista ja lähes mahdotonta pienen talon lapselle. Apuun tuli rovasti Johannes Väyrynen, joka antoi ruuan ja asunnon kotonaan Kajaanissa. Keräset ja Väyryset olivat perhetuttuja, jotka kuuluivat herännäisiin. Heränneet pitivät tiivistä yhteyttä keskenään paitsi seuroissa myös muulloinkin.

Jaakko kävi koulua Kajaanin lyseossa ja kirjoitti ylioppilaaksi vuonna 1904. Keränen suoritti fil.kand. -tutkinnon Helsingin yliopistossa v. 1910 ja sai maisterin arvon v. 1912. Tutkinnon pääaiheena oli maamagnetismi, mikä antoi hänelle myös työpaikan Ilmatieteen keskuslaitoksen magneetikkona vuonna 1911. Vuosina 1912 ja 1913 hän jatkoi opintoja Saksassa, mistä palattuaan hän oli Sodankylän geofysiikan observatorion johtajana vuosina 1913–17.

Sodankylän vuosina hän tutustui fil.maisteri Siiri Pajariin, s. 1887, ja nuori pari vihittiin Oulussa joulukuussa 1914. Perheeseen syntyi viisi lasta: Liisa 1915, Olli 1917, Pekka 1919, Elsa 1925 ja Lauri 1928.

Sodankylästä perhe muutti v. 1918 Helsinkiin, kun Jaakko valittiin Valtion meteorologisen keskuslaitoksen osastopäälliköksi. Laitos kuului Maatalousministeriön hallinnon alaan ja

siten sen toivottiin painottavan tutkimusta maanviljelyksen tarpeisiin. Toisena vaihtoehtona olisi ollut toiminnan painottaminen merenkulun tarpeisiin, jolloin sijoituspaikka olisi ollut KTM. Keskuslaitos jakautui kolmeen osastoon, joista ensimmäistä johti Jaakko Keränen. Tämän osaston tarkoituksena oli valvoa lämpömittareilla varustettuja havaintoasemia ja laatia sääennustuksia. Magneettinen tutkimus kuului myös osaston tehtäviin. Toinen osasto valvoi sadeasemien toimintaa, havainnoi vesistöjen jäätymistä ja lumipeitteen muodostumista. Kolmas osasto teki aerologista tutkimus- ja havaintotoimintaa. Tämän ns. leijaosaston johtajana oli Vilho Väisälä, joka myöhemmin perusti kansainvälisestikin tunnetun geofysiikan laitteita valmistavan Vaisala Oy:n.

Keränen toimi Ilmatieteen keskuslaitoksen johtajana vuosina 1931–53. Jatkosodan aikana vuosina 1941–44 hän toimi myös pääesikunnan alaisen säätoimiston päällikkönä. Tutkijan urallaan Keränen väitteli filosofian tohtoriksi v. 1927 ja julkaisi noin 130 tieteellistä julkaisua geofysiikan ja meteorologian alalta. Tunnustuksena hänelle myönnettiin v. 1958 maatalous- ja metsätieteen kunnia-tohtorin arvo Helsingin yliopistossa.

Suuren kansan keskuudessa Keränen oli tunnetumpi sääennustajana ja radion ennustusten laatijana. Hän oli myös suosittu luennoitsija. Körttiläisen vakaumuksen omaavana hän vaikutti voimakkaasti Kainuun Kristillisen kansanopiston perustamiseen Paltamon Mieslahteen.

Jaakon ja Siirin elämä ei kuitenkaan ollut pelkästään vänpaisteinen. Heidän poikansa Olli katosi talvisodassa johtaessaan vänrikkinä joukkueensa hyökkäystä vihollistukikohtaan Kuhmon suunnalla. Ennen sotaa Olli opiskeli konetekniikkaa Teknillisessä korkeakoulussa. Olli löytyi seuraavana kesänä venäläisten hautaamana joukkohaudasta yhdessä komppanian päällikön kanssa.

Talvisota toi lisää murhetta, kun toinen poika Pekka havoittui vänrikkinä Karjalan kannaksella ja kuoli sotasaaraa-

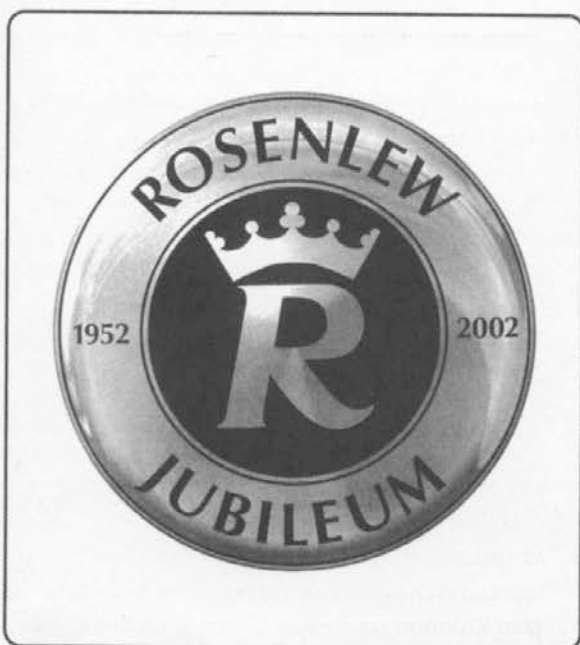
lassa 11.3.1940. Ennen sotaa Pekka opiskeli hammaslääketiedettä Helsingin yliopistossa. Tämä oli perheelle erittäin raskasta aikaa. ”Isä ja äiti vanhenivat tänä aikana ihan silmissä” kertoo heidän nuorin poikansa Lauri.

Kerästen lapsista Liisa, s. 1915, opiskeli lääkäriksi ja erikoistui sisä- ja tartuntatauteihin. Hän oli lääkärinä Aurooran sairaalassa Helsingissä 1952–79. Liisa avioitui 1941 varatuomari Lauri Haapasen kanssa ja perheeseen syntyi kolme lasta. Elsa, s. 1925, opiskeli kemian maisteriksi ja oli mm. Oulunkylän yhteiskoulun lehtorina 1970–85. Hän avioitui v. 1952 FT Jouko Kenttämään kanssa. Perheeseen syntyi kaksi tyttöä. Lauri, s. 1928, opiskeli ekonomiksi ja oli Pohjola-yhtiöiden palveluksessa viimeksi aluejohtajana Oulussa. Hän avioitui v. 1954 Elsa Hillilän kanssa ja perheeseen syntyi kaksi tytärtä.

Jaakko Keränen oli kansanmies, jolla oli läheinen suhde Paltamoon. Hän vietti perheineen kesäiä kotitalossaan Mikkolassa ja oli läheisissä kanssakäymisissä etenkin sukulaistensa kanssa. Innokkaana kalamiehenä Jaakko tavattiin usein kesäaamuisin onkimassa Oulujärvellä. Jaakko kuoli 96-vuotiaana vuonna 1979.

TATU LEINONEN

Lähteet: 1. Simojoki, Heikki: The history of geophysics in Finland 1828–1918. Helsinki 1978. 2. Seppinen, Ilkka: Ilmatieteen laitos 1838–1988. Helsinki 1988. 3. Huovila, Seppo: Meteorology. Geophysica (2001), 37 (1–2), s. 287–308. 4. Kuka kukin on 1966. Otava, Helsinki 1966. s. 400–401. 5. Genealogia Heikeliana II vol 1. Sukuseura Heikel-Heikinheimo ry. Oulu 2002.

Kodinkoneiden kuningas.
Sydämeltään suomalainen.

Katso lähin Rosenlew-jälleenmyyjä osoitteesta www.rosenlew-kodinkoneet.fi

ONNITTELUT MERKKIPÄIVÄN JOHDOSTA

90	Saaristo Ingrid Anna	Perniö	29.4.1913
85	Leinonen Viljo	Oulu	10.4.1918
	Pelttari Martta	Pudasjärvi	25.4.1918
80	Sorjonen Elma Maria	Juuka	30.1.1923
	Häikiö Kaarle	Oulu	6.3.1923
	Leinonen Kalle Veli	Parkano	28.3.1923
	Leinonen Maria Elisabet	Mikkeli	28.3.1923
	Pyhälä Arvo	Kajaani	20.4.1923
	Hietämäki Bertta	Vaasa	19.6.1923
75	Leinonen Aino	Kemi	30.5.1928
	Leinonen Vilho	Klaukkala	30.5.1928
	Leinonen Erkki Kaarlo	Helsinki	25.6.1928
70	Leinonen Väinö	Järvenpää	3.2.1933
	Pitkäkoski Elsa	Seinäjohti	15.3.1933
	Gustafsson Maija	Miettilä	10.6.1933
	Krökki Aune	Kajaani	15.6.1933
	Heikkinen Ritva Rauha	Kajaani	24.6.1933
65	Partanen Pertti	Joensuu	5.3.1938
	Leinonen Kaisa	Mankila	19.3.1938
	Leinonen Kirsti	Melalahti	14.4.1938
	Leinonen Sauli	Raahe	24.4.1938
60	Salmi Anna-Liisa	Valkeakoski	12.2.1943
	Kiesi Kalevi	Tikkakoski	20.2.1943
	Leinonen Matti	Espoo	23.2.1943
	Pehkonen Terttu	Kajaani	14.3.1943
	Seilonen Raija Kaarina	Oulu	7.4.1943
	Lakner Terttu	Nurmijärvi	10.4.1943
	Kujala Pekka	Oulu	4.5.1943
50	Leinonen Ilmo	Lahti	3.4.1953
	Honka Tuomas	Rovaniemi	29.4.1953
	Korhonen Marja Sisko	Kajaani	7.5.1953
	Kujala Tarja Rakel	Oulu	18.6.1953
	Kyllönen Sirpa Kaarina	Tapionniemi	28.6.1953

LEINOSEN SUKUSEURA RY

Hallitus koolla Järvenpäässä kesällä 2002: takarivissä Martti Häikiö, kunniajäsen Juuso Häikiö, Marja-Liisa Kontkanen, Matti Leinonen, Tapio Leinonen ja Antero Leinonen, edessä Tapio Leinonen, Tatu Leinonen ja Pekka Honka.

Leinosten sukuseuran päätavoitteena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa. Sukuseura pyrkii toteuttamaan tarkoituksensa

- järjestämällä yhteisiä kokouksia, sukupäiviä, retkeilyjä ja muita seuran toimintaan liittyviä tilaisuuksia,
- keräämällä ja arkistoimalla suvun jäseniä koskevaa tietoa,
- selvittämällä ja auttamalla suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita ja saattamalla tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon,
- harjoittamalla sukuseuran tarkoituksellista edistävää julkaisu-toimintaa, sekä
- pitämällä jatkuvasti luetteloa suvun jäsenistä.

Sukuseuran lähitavoite on sukuhaarojen sukuselvitysten kokoaminen, täydentäminen ja arkistointi, minkä tuloksena on sukukirjojen julkaiseminen. Kahden sukukirjan saattaminen julkaisukuntoon on alkanut. Toinen käsittelee Paltamon Melalahden Aholan nro 14 Leinosia ja heidän jälkeläisiään 1700-luvun alusta lähtien ja toinen Säräisniemen Juusolan Leinosia. Edellisessä vastuuhenkilönä on Tatu Leinonen ja jälkimmäisessä Martti Häikiö.

Sukuseuran lehti toimii yhdyssiteenä jäsenten välillä ja lehden välityksellä kerrotaan myös sukuseuran toiminnasta jäsenille. Jäsenmäärän kasvaessa saadaan eri puolilla Suomea olevat sukuhaarat toimintaan mukaan. Jäseniä pyydetäänkin aktiivisesti toimittamaan artikkeleita lehdessä julkaistavaksi. Lehti ilmestyy kahdesti vuodessa.

Leinokset kokoontuvat joka kesä sukukokoukseen ja -juhlaan. Näin tutustumme toisiimme ja samalla myös uusiin paikkakuntiin. Sukukokouksen yhteydessä järjestetään arpajaiset, jossa palkintoina on suvun jäsenten tekemiä ja lahjoittamia esineitä. Vuonna 2003 kokoonnumme Rovaniemellä.

JÄSENMAKSUT

Seuran jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran tilille Merita, Haukipudas, nro 232118-2343 (ilmoita koko nimesi, osoitteesi ja sotu-tunnus). Jäsenmaksu vuodelle 2003 on 12 euroa ja ainajäsenmaksu 120 euroa.

YHTEYSTIEDOT

puheenjohtaja **Tatu Leinonen**
Matemaatikontie 6, 90570 Oulu
p. 08-554 6665, fax 08-553 2026
tatu@me oulu.fi

varapuheenjohtaja, arkistonhoitaja **Tapio Leinonen**
Keskustie 4, 92700 Kestilä
p. 08-812 2110, 0400-155425, fax 08-812 2322
tapio.leinonen@evl.fi

sihteeri **Marja-Liisa Kontkanen**
Korsontie 22 C 25, 01450 Vantaa
p. 09-872 8335, 050-563 8841
kontkaset@kolumbus.fi

taloudenhoitaja **Yrjö Leinonen**
Kirkkokatu 23-25 b 10, 90100 Oulu
p. koti 08-311 7437, 0400-680 177, fax 08-542 4439
yrjo.leinonen@ottinet.fi

lehden päätoimittaja **Martti Häikiö**
Tehtaankatu 21 b 40, 00150 Helsinki
puh. koti 09-170 095, 050-505 7140, fax 09-177 791
martti.haikio@kolumbus.fi